

Ved Fastsættelsen af Milebetalingen tages der efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde Hensyn til forskellige Forhold, der ere medbestemmende for, hvorledes Kørslen vil betale sig for Budet, og dermed for, hvilken Godtgørelse Postvæsenet maa betale for at faa den udført; af saadanne Forhold skal nævnes Vejens Beskaffenhed, Routens Længde og Kørslens Hyppighed, om der hengaar kortere eller længere Tid mellem Ankomsten til og Tilbagekørslen fra Bestemmelsesstedet, om Budet i denne Mellemtid kan sysselsættes som gaaende Landpost, om der maa benyttes en eller flere Heste og holdes Reserveheste, om der stilles særlige Krav til Vognens Beskaffenhed, om der efter Køreplanen og Egnens Forhold er Udsigt til privat Fortjeneste for Kontrahenten ved Medtagelse af Personer og Gods uden for Posten o. lign.

Det skal med Hensyn hertil oplyses, at det af en i 1899 foretagen Undersøgelse, der omfattede 218 Router, fremgik, at 123 kørende Landpostbude i Forbindelse med deres Kørsel udførte Tjeneste som gaaende Landpostbude, samt at der paa 212 Router havde følgende Indtægt af Befordring af Personer og Gods uden for Posten:

	Antal Router.	Af Hundrede.
Under 100 Kr.	55	26.0
100—199 —	47	22.2
200—399 —	58	27.3
400—599 —	20	9.4
600—799 —	9	4.2
800—999 —	12	5.7
1000 Kr. og derover	11	5.2
	212	100.0

Spørgsmaalet om, hvorvidt der burde gennemføres en almindelig Lønningsforhøjelse for de kørende Landpostbude i Lighed med den, der blev given til de gaaende Landpostbude i 1899, er gentagne Gange blevet overvejet; men man har under Hensyn til Præstationernes Forskelligartethed ikke anset det for rigtigt at foretage en alle kørende Landposter omfattende Forhøjelse efter et almindeligt Princip.

Derimod har man i de senere Aar stillet sig meget imødekommende over for indkomne Andragender om Forhøjelse af Godtgørelserne, og det kan i saa Henseende anføres, at den nugældende Godtgørelse for 126 af de bestaaende 227 Router er fastsat efter den 1ste April 1899, fra hvilket Tidspunkt den almindelige Lønningsforhøjelse til de gaaende Landpostbude traadte i Kraft, saaledes at man har kunnet tage Hensyn til denne. Dette finder ogsaa sit Udtryk i, at der, som det fremgaar af foranstaaende Tabel over Milebetalingen, paa omtrent tre Fjerdedele af samtlige Router gives en Godtgørelse af 80 Øre eller derover pr. Mil; i Midten af Halvfemserne ansaaes en Godtgørelse af 70 Øre pr. Mil som ret anselig, og 60—80 Øre pr. Mil var paa dette Tidspunkt sikkert langt den hyppigste Milebetaling.

Det skal endnu tilføjes, at de kørende Landpostbude faa Uniform og Sygehjælp som de gaaende Bude efter tilsvarende Regler, samt at de have Adgang til Landpostbudenæs almindelige Enke- og Alderdomsforsørgelsesforening, der, som det vil være Udvalget bekendt, oppebærer Statstilskud i Henhold til Lov Nr. 67 af 30te Marts 1895 § 9.

Derimod faa de kørende Landpostbude ikke Alderstillaag, hvilket formentlig er en naturlig Konsekvens af, at de ifølge Arten af deres Ydelser, der ikke saaledes som de gaaende Landpostbudes er en ren personlig Arbejdspræstation, maa betragtes som Postkontrahenter og deres Forretninger som Entrepriser; de udføre end ikke altid selv Kørselen, men benytte undertiden dertil lønede Kuske; i 1899 var dette Tilfældet helt eller delvis paa 37 Router eller ca. 17 pCt. af de da bestaaende 218 Router.